

6. a) Czy pojęcie instytucji rządowej i samorządowej w załączniku A pkt 2.117 lit. b) i pkt 17.43 rozporządzenia ESA odnosi się tylko do odpowiedniego organu założycielskiego, czy też obejmuje również prawnie niezależne instytucje emerytalno-rentowe z prawem do samodzielnego zarządu i własnej rachunkowości, które są zorganizowane na zasadzie obowiązkowego członkostwa i finansowane ze składek?

Jeśli to drugie stanowi prawidłową odpowiedź:

- b) Czy zatwierdzenie składek i świadczeń, o którym mowa w pkt 2.117 lit. b) załącznika A do rozporządzenia ESA oznacza ustalenie kwotowe, czy też wystarczy, że ustawa określa minimalne ryzyka, które co najmniej mają być objęte ubezpieczeniem, oraz minimalny poziom ubezpieczenia, jak również reguluje zasady i granice pobierania składek, ale wyliczanie składek i ustalanie świadczeń w tych ramach pozostawi instytucji emerytalno-rentowej?
- c) Czy pojęcie jednostki rządowej i samorządowej w rozumieniu pkt 20.39 załącznika A do rozporządzenia ESA obejmuje jedynie jednostki instytucjonalne, które spełniają wszystkie wymogi z pkt 20.10 i 20.12 załącznika A do rozporządzenia ESA?

(¹) Rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (UE) 2018/231 z dnia 26 stycznia 2018 r. w sprawie wymogów sprawozdawczości statystycznej w odniesieniu do funduszy emerytalno-rentowych (EBC/2018/2) (Dz.U. 2018, L 45, s. 3) w związku z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 549/2013 z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych w Unii Europejskiej (Dz.U. 2013, L 174, s. 1, zwanym dalej: „rozporządzeniem ESA”).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal judiciaire de Marseille (Francja) w dniu 16 grudnia 2022 r. – Procureur de la République/OP

(Sprawa C-763/22)

(2023/C 112/29)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Tribunal judiciaire de Marseille

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Procureur de la République

Strona przeciwna: OP

Pytanie prejudycjalne

Czy decyzja ramowa Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (2002/584/WSiSW) (¹) stoi na przeszkodzie temu, aby ustawodawstwo państwa członkowskiego przyznawało kompetencję do decydowania o tym, czy należy wykonać europejski nakaz aresztowania, czy pozostający z nim w zbiegu wniosek o ekstradycję wystosowany przez państwo trzecie, organowi rządowemu bez możliwości zaskarżenia takiej decyzji?

(¹) Dz.U. 2002, L 190, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Amtsgericht München (Niemcy) w dniu 16 grudnia 2022 r. – WD/Allane SE

(Sprawa C-766/22)

(2023/C 112/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Amtsgericht München

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: WD

Strona pozwana: Allane SE

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy umowy leasingu na kilometry dotyczące pojazdu silnikowego zawierane z konsumentem na okres 24 miesięcy stanowią usługi w zakresie „najmu samochodów” i w związku z tym są objęte wyjątkiem od prawa odstąpienia od umów zawieranych na odległość zgodnie z art. 16 lit. l) dyrektywy 2011/83/UE ⁽¹⁾?
- 2) W razie udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze prejudycjalne:

Czy umowy leasingu na kilometry dotyczące pojazdu silnikowego zawarte z konsumentem stanowią umowy o usługi finansowe w rozumieniu art. 2 lit. b) dyrektywy 2002/65/WE ⁽²⁾, który został przejęty przez art. 2 pkt 12 dyrektywy 2011/83?

- ⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EEG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EEG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2011, L 304, s. 64).
- ⁽²⁾ Dyrektywa 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. dotycząca sprzedaży konsumentom usług finansowych na odległość oraz zmieniająca dyrektywę Rady 90/619/EEG oraz dyrektywy 97/7/WE i 98/27/WE (Dz.U. 2002, L 271, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bezirksgericht für Handelssachen Wien (Austria) w dniu 19 grudnia 2022 r. – Bundesarbeitskammer/HDI Global SE

(Sprawa C-771/22)

(2023/C 112/31)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bezirksgericht für Handelssachen Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Bundesarbeitskammer

Strona pozwana: HDI Global SE

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 17 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 ⁽¹⁾ z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniającej rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylającej dyrektywę Rady 90/314/EEG (dyrektywy w sprawie imprez turystycznych) powinien być interpretowany w ten sposób, że płatności świadczone przez podróżnego na rzecz organizatora imprezy przed rozpoczęciem imprezy są objęte ochroną tylko wtedy, gdy impreza nie dochodzi do skutku się ze względu na niewypłacalność, czy też ochroną objęte są również płatności świadczone przez podróżnego na rzecz organizatora przed ogłoszeniem niewypłacalności, jeżeli przed wystąpieniem niewypłacalności podróżny rozwiązał umowę z uwagi na nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu art. 12 wskazanej dyrektywy 2015/2302?
- 2) Czy art. 17 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniającej rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylającej dyrektywę Rady 90/314/EEG (dyrektywy w sprawie imprez turystycznych) powinien być interpretowany w ten sposób, że płatności świadczone przez podróżnego na rzecz organizatora imprezy przed rozpoczęciem imprezy są objęte ochroną, w sytuacji gdy podróżny zrezygnował z imprezy turystycznej jeszcze przed wystąpieniem niewypłacalności, z uwagi na nadzwyczajne okoliczności w rozumieniu art. 12 wskazanej powyżej dyrektywy [...] 2015/2302, jednak niewypłacalność wystąpiła podczas trwania zarezerwowanej imprezy?